

Երևան, 24 Փետրվար, 2020

Տերության Ալոք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասկութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմասկութիւն կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեջիս: Ամէն:

ՍԱՂՍՈՍ 106:34-38

ԱՍՏՈՒԹՈՅ ԲԱՐՈՒԹԻԻՆԸ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ՀԱՆԴէՊ

Չընաջնջեցին Քանաան ապրող ժողովուրդները, ինչպէս Տէրը ըսած էր իրենց,
այլ՝ անբարոյ կենակցութիւն ունեցան հեթանոսներուն հետ,
եւ անոնց բարքերը որդեգրեցին:

Անոնք կուռքերուն պաշտամունքին նուիրուեցան,

ինչ որ իրենց կործանումին պատճառ եղաւ:

Իրենց փրաներն ու աղջկները դեւերուն զոհ ընծայեցին:

Անմեղ արիւն թափեցին, արիւնը իրենց խսկ փրաներուն եւ աղջկներուն,
որոնք իբրեւ զոհ ընծայեցին Քանաանին մէջ պաշտուող կուռքերուն.

Եւ երկիրը արիւնով պղծուեցաւ:

Ուսպի Տիրոց բարկութիւնը բորբոքեցաւ իր ժողովուրդին դէմ,

զզուեցաւ իր սեփական ժողովուրդէն:

Զանոնք հեթանոս ազգերու ձեռքը յանձնեց,

եւ զիրենք ապողները իրենց վրայ իշխեցին:

Բազմաթիւ անզամներ Տէրը զանոնք ազաքեց, սակայն անոնք կամաւորաբար ըմբռստացան անոր
դէմ,

Եւ յամաօրէն շարունակեցին մնալ իրենց անօրէնութեան մէջ:

Բայց Տէրը գենաւ անոնց նեղութիւնը, լսեց անոնց աղաջանքը,

յիշեց անոնց հետ կնքած իր ուխքը, եւ փոխեց իր մբադրութիւնը, որովհետեւ անսահման է իր սէրը:

Զանոնք գերութեան տանողներուն սրբին մէջ զույթ դրաւ անոնց հանդէպ:

Փրկէ մեզ, ովք Տէր, մեր Ասպուածը, հեթանոս ազգերուն մէջէն մեզ վերսպին մէկպեղէ,

որպէսզի քու սուրբ անունիդ գոհութիւն յայբնենք, եւ քեզ օրիներգելը ըլլայ մեր պարծանքը:

Օրինեալ է Տէրը, Ասպուածը իր ժողովուրդին, յաւիգեանէ մինչեւ յաւիգեան: Ամէն:

ՃՐԱԿԱՆ-ԱԼՈՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամէնաատրը Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յաննել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա' քո արարածոց եւ ինձ բազմամեջիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅ
ՄԱՐԳԱՐԵՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻՎՅԻ
25 ԳԼՈՒԽ

ՀԻՒՄԱՅՆ ԹՇՆԱՍԻՒՆ (25:1-14)

Այնպէս ինչպէս Նոյի պարագային, ջրհեղեղը չսկսած, Տէրը լսաւ Նոյին որ տապան մը շինէ: Այդ տապանաշխնութիւնը ուրիշ բան չէր եթէ ոչ նշան, որպէսզի անով գլեսնողները անդրադառնային թէ ինչ կը պարբասփուի: Նոյնպէս ալ այսպես Տէրը Ինք Իր մարգարէները դրկելով Իր պարգամները կը փոխանցէր, որպէս նշան զալիք պարուհասին:

25րդ գլխուն սկիզբին թագաւորներու անուններն ու անոնց գահակալութեան թուականներու նշումը ցոյց կու դրայ, թէ որքան ժամանակ առաջ արդէն Տէրը Իր մարգարէն, այս պարագային՝ Երեմիան, եւ միևս մարգարէները կանուխէն դրկեց որպէսզի մրիկ ընէին Տիրոց խօսքը, բայց «մրիկ ըրիք ու մրիկ ընելու համար ականջ ջրացիք» (4 հմր): Ի՞նչ էր այդ խօսքը. «Ամէն մէկդ ձեր չար ճամբայէն ու ձեր չար գործերէն եփ դարձէք, որպէսզի յախփեան բնակիք այն երկրին մէջ, որ Տէրը ձեզի ու ձեր հայրերուն գուաւա: Օքար ասպուածներու եփեւէ մի՛ երթաք անոնց ծառայելու ու երկրապագութիւն ընելու համար եւ զիս ձեր ձեռքերուն գործերովը մի՛ բարկացնէք, որպէսզի ձեզի չարիք ընեմ» (5-6 հմր):

Այս իսկ պարբառով. «Ահա ես պիփի դրկեմ բոլոր հիւսիսի ազգավոհմերը եւ իմ ծառաս՝ Բաբելոնի Նարուգործոնոսոր թագաւորը՝ պիփի առնեմ, զանոնք այս երկրին վրայ եւ անոր բնակիչներուն վրայ ու բոլոր շրջակայ ազգերուն վրայ պիփի բերեմ, բոլոր երկրիր նզովուածի պէս բնաշինջ պիփի ընեմ, զարմանքի ու սուլելու ենթակայ պիփի ընեմ ու յախփենապէս աւերակ պիփի ընեմ: Անկէ ցնծութեան, ուրախութեան, փեսայի ու հարսի, աղօրիքի ձայներ ու ճրագի լոյսը պիփի կորսնցնեմ: Անապար ու ամայութիւն պիփի ըլլայ եւ այս ազգերը եօթանասուն դարի Բաբելոնի թագաւորին պիփի ծառայեն: Եօթանասուն դարին լմննապէս եփք Բաբելոնի թագաւորը ու այն ազգը պիփի պարմեմ իրենց անօրէնութեանը համար» (9-12 հմր):

Պարզ ու մէկին բացաբրութիւն, որ Տէրը դրուա մարգարէին դակաւին չպարահած, եւ գրեթէ դրասնեւինն դարիներ Երեմիա մարգարէն քարոզեց, պարգամեց, որպէսզի ժողովուրդը անդրադարնայ ու վերադառնայ Ասպուծոյ, բայց անոնք մրիկ ըրիքն ու ականջ ջրացին, որպէսզի մրիկ ընեն: Այնպէս ինչպէս բանուր, պաշտօնեայ մարդը կանուխէն գործի կ'ելլէ, իր պաշտօնին երթալու, պարտասիսանապութեան գիլտակցութեամբ, նոյնպէս ալ Երեմիա ինք կանուխ ելլելով Տիրոց խօսքը կը խօսէն ու կը փոխանցէր (3 հմր): Տէրը միայն Երեմիան դրկեց, անկէ առաջ շաբ ուրիշ մարգարէներ, որպէսզի լսելով Ասպուծոյ կոչը, եփ վերադառնան իրենց չար ճամբաներէն: Իսրայէլի գլխաւոր չարութիւնը, միւս չարութիւններու կողքին, կռապաշտութիւնն էր, օքար ասպուածներու պաշտամունքը, որ բացայայգօրէն կու զար ցոյց դարձու թէ անոնք կը մերժեն Ասպուծոյ հայրութիւնը, այլ խօսքով՝ զԱսպուած կը մերժեն ու կը հեփեւին ձեռագործ ասպուածներու պաշտամունքին ու անոնց կը վսրահին, փոխանակ վսրահելու այն ճշմարիք ու կենդանի Ասպուծոյն, որ օրինութիւններով լեցուցած էր իրենց կեանքը:

Ահա այդ իսկ պարբառով Ես, կ'ըսէ Տէրը, ձեր վրայ պիփի բերեմ հիւսիսի ազգավոհմերը՝ Բաբելոնի Նարուգործոնոսոր թագաւորը: Ան նախ պիփի կոփորէ շրջանի թագաւորները, անոնք, որոնց վրայ յոյս դրած էր Իսրայէլ, անոնց հեփ թաշանկից եղած զինք պաշտպանելու համար: Այսպես Տէրը Բաբելոնը պիփի օգդագործէ իբրեւ ծառայ իր նպատակին, որ ուրիշ բան չէ եթէ ոչ ազդարարութեան միջոց ու առիթ զզասպութեան իրաւիրելու Իսրայէլը, ինչպէս նաև շրջակայ ազգերը: Հերաքլեռականօրէն, ամէն մէկ թագաւոր, դեկավար, կայսր ունի իր դերակարարութիւնը Ասպուծոյ ծրագրին մէջ, մէկը՝ որպէս պարփժի, իբրեւ գաւազան, իսկ միասը՝ որպէս փրկութեան խորհրդանիշ: Օրինակ՝ Կիրոսը իբրեւ Ասպուծոյ օծեալը, հովիւը (Ես 44:28, 45:1): Ահա ծառայութեան դարիներ, այլ խօսքով՝ 7 անգամ 10: Որմէ եփք ազարպագրում: Բ Մնացորդաց 36:21 կ'ըսէ. «Երկրիր իր շաբաթները վայելէ»: Ահա այսպես շաբաթները ուրիշ բան չեն եթէ ոչ ազարպագրումի խորհրդանիշ: Սպեղծագործութեան պարմութեան մէջ նշուած շաբաթ օրը, որուն մէջ Տէրը հանգստացաւ, դարձեալ ազարպագրումի խորհրդանիշ է: 6 օր ծառայելու, աշխարելու, 7-րդ օրը հանգստացաւ: Նոյնպէս ալ երկրաւոր մեր դարիները, որուն պիփի յաջորդեն այն հանգիստը որ Տէրը Ինք պարբասփած է, յախփենական հանգիստը, ազարպագրումը մեղքի սպրկութենէն, ծառայութենէն:

Հետաքրքրականորէն, Եթէ Տէրը կ’օգբագործէ թագաւորը, կայսրը Իր ծրագիրն համար, որպէս գաւազան դասփիարակելու համար Իր ժողովուրդը կամ ժողովուրդները, ապա ինչո՞ւ հետոյ պարժէ այդ թագաւորը: Որովհետեւ այդ թագաւորը այնպէս կը կարծէ, որ իր ծրագիրն է կովորել ու կողոպտել ազգերը, որ ուրիշ բան չէ եթէ ոչ չարութիւն, իսկ անկէ դուրս եկած բարիքը, որ դարձի ու ապաշխարութեան առիթ է Ասպուծոյ ծրագիրն է: Այդ թագաւորներուն մէջ կ’արթննայ հպարփութիւնը, ընչաքաղցութիւնը, վայրագութիւնը, առաւել եւս իրենք զիրենք պարփառելու կռապաշփութեան, ինչպէս որ Էր պարագան Նարուգործոնոսորին երբ իր արձանը կանգնեցուց երկրպագութեան համար, որուն մերժեցին երկրպագել Սեղրակ, Միաար ու Վրեշնագովը: Ահա այս իսկ է պարճառը, որ Տէրը նաև կը պարժէ ան, որ իբրեւ գաւազան կ’օգբագործէ Իր ժողովուրդը դասփիարակելու: Իսկ այս մարգարեութիւնը նաև կու դրա յոյս, որ եօթանասուն դարիներ յեփոյ Տէրը պիտի պարժէ ու հագուցանէ իրաքանչիւրը իր ըրածին համեմաք (14 հմք):

ԱՍՈՒԾՈՅ ԴԱՏԱՍՏԱՆԸ ԱԶԳԵՐՈՒՄ (25:15-38)

Ասպուածաշունչին մէջ Ասպուծոյ դարբասփանը կը ներկայանայ որպէս դառնութեան բաժակ, այն գինիի բաժակը, որ Գերսեմանի պարփէզին մէջ մեր Տէրը՝ Յիսուս Քրիստոս պիտի ըսէր. «Եթէ Չու կամքդ է որ խմեմ այդ բաժակը թող որ խմեմ» (Մտք 26:39): Այսիդ եւս Տէրը Երեմիա մարգարեին կու դրայ այդ բաժակը որպէսզի անկէ խմեն բոլոր այն ազգերը որ Տէրը ցոյց պիտի դրայ, անով պիտի խոռվին ու յիմարանան (16 հմք): Պարկերաւոր ծեւով ըսել կ’ուզէ, որ Երեմիան պարզամեց Ասպուծոյ բարկութիւնը որ պիտի զայ այս ժողովուրդին ու ազգերուն վրայ: Ասպուած Իր դարբասփանը կը սկսի իր դրունէն, նախ Երուսաղէմի ու Յուդայի քաղաքներուն, անոր թագաւորներուն եւ իշխաններուն, եւ ապա շրջակայ քաղաքներուն եւ խառնիճաղանճ ժողովուրդներուն (18-26 հմք): Եւ ի վերջոյ այդ դառնութեան բաժակէն պիտի խմէ Միսակը, որ ըսկ բացաբրութեան նոյնինքն Բարելոնն է, որ սկիզբը Տէրը պիտի օգբագործէ իբրեւ պարփի միջոց, ապա ինք պիտի Ենթարկուի այդ դարբասփանին իր անօրէնութեան պարճառով հմմենք Ես 14:3-21: Ահա այս բոլորը պիտի պարփակին, իսկ անոնք որոնք մերժեն խմել, այսինքն՝ մերժեն հաւաքալ գալիք պարուհասներուն, Տէրը կը վարփակեցնէ, որ այդ բոլորը պիտի պարփակին: Եթէ Տէրը Իր անունովը կոչուած քաղաքին վրայ չարիք բերաւ, ուրեմն միսները անպարիծ պիտի չմնան: Հնմք Ղուկ 23:31 եւ Ա Պետք 4:17-18:

Տիրոց ձայնը առիծի ձայնի պէս պիտի գոռայ, որ նշան է Իր բարկութեան: Այդ բարկութիւնը մէկ ազգէ միւս ազգ: Փոխանակ մէկուն կովորածը միւսին առիթ ըլլար, ընդհակառակը, բոլորն ալ պիտի խմեն այդ դառնութեան բաժակէն: Այնպիսի կովորած որ առիթ պիտի չունենան ողբալու եւ իրենց մերկները թաղելու: Հովիներ, որոնք դեկավար դասնն են ժողովուրդին ցիրուցան պիտի ըլլան, պարփուական ամանի պէս պիտի իյնան, փրկութեան առիթ պիտի չունենան Տիրոց բարկութեան երեսէն: